

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега вѣска Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.

Обявления

за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другитѣ страници 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.
Всичко въ прѣдплата.
Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Пакоститѣ за града ни отъ нашето несъгласие.

Въ поминалитѣ броеве на вѣстника си споменахме, мѣжду другитѣ, че се ликвидира и дружеството „Свѣтлина“, безъ да е имало нѣкои загуби, а при явни печалби, само за удовлетворение на Българския и н а т ъ с ъ какъвто можемъ да конкурираме съ много други градове.

Обстоятелството че сега има силно повишение на цѣнитѣ на газа, ни припомня за загубата на това единичко индустриално дружество въ града ни и ни кара да съжеляваме положението му въ което го докарахме, за да не можемъ да използваме явнитѣ печалби.

Прѣдшествуюций пожаръ въ Батумъ, послѣднитѣ работнически стачки тамъ, сж причината за повишението на газа съ около по единъ левъ за касса. Ако „Свѣтлина“ работеше, въ нейнитѣ резервуари щеше да се намѣри достатъчно количество газъ и щеше да даде голѣми печалби на акционеритѣ си. Казахме и пакъ повтаряме, че нашето несъгласие разсипва и най ползотворнитѣ работи и начинания; ченние сами като не си спомагаме за развитието на поминѣка и търговията въ града ни, викаме и изкаме всичко отъ властѣта безъ да търсимъ и другитѣ причини на тоя упадѣкъ и да ги искоренимъ въ самитѣ насъ; да се примиримъ за обща работа, да жертвуваме всѣкой по малко отъ амбициитѣ си, че да помислимъ за въздиганieto на нѣкои индустриални прѣдприятия въ града ни, а не да разсипваме сжществующитѣ.

При всичко разочорование отъ досегашнитѣ дружества, ние виждаме, че други лица спекуланти добръ сж оцѣнили ползността на вноса на наливния газъ въ резервуари и тукъ да го наливатъ въ тенекета и приготвяватъ въ каси, та затова се здружили и открили сжщата работа на „Свѣтлина“ въ гр. Руссе, само че съ Ромжнски газъ, който тукъ бѣше съ Русски—Батумски, който повече се прѣдпочита и по много харѣчи поради по голѣмата си чистота слѣдователно, по е сигурна печалбата.

Да, такова прѣдприятие сжествува въ гр. Русе и много бърже напредва, обаче то е въ ржцѣтѣ на чужденци, които не култивиратъ въ себе си толкова голѣмъ процентъ инатъ, но глѣдатъ за да спекулиратъ като си потаяватъ амбициитѣ врѣдителни за успѣха на дѣлото. По този начинъ нии испущаме всичко отъ нашитѣ ржцѣ и ставаме негодни за търговията, освѣнъ за политика и крамоли, когато пѣкъ чужденцитѣ промишляватъ и намиратъ работи въ нашето собствено поле, използватъ ги най редовно, тогазъ когато ние се караме и дѣлиме „мегданъ“.

Дали не е врѣме да промислимъ за употреблението на капиталитѣ отъ ликвидираниитѣ дружества въ нѣкои полезни индустриални и търговски прѣдприятия?....

Върху тоя въпросъ иислимъ да се повърнемъ при другъ случай.

НАУЧЕНЪ ОТДѢЛЪ

Медътъ лѣковитъ ли е?

Изъ сп. „Домашинство“

Още въ дрѣвнитѣ врѣмена медътъ е билъ единъ отъ най обикновеннитѣ и най-често употребляющѣ се лѣкъ. Въ настояще врѣме медътъ играе първостепенна роль въ народната ни медицина. Пакъ и фармацевтическата наука го е записала въ своитѣ научни регистри подъ латинското име *Mel depuratum*. Въ ветеринарското и народната медицина медътъ има широко употребление, като му се прѣписва дори и специфично лѣкуване на доста сериозни заболяване. Даже и споредъ *Brebs*, професоръ отъ Лайпцигъ, медътъ смѣло може да се употреби за лѣкъ противъ дифтеритиса и скарлатината. Да се прѣписва такова едно лѣчебно дѣйствие на меда противъ дифтеритиса, не ще съмнение, е доста рисковано, пакъ ако обичате и доста неоснователно още повече, когато медицинската наука има положително лѣчебни вѣщества за успѣшното лѣкуване на дифтеритиса и борбата съ него. Разбира се азъ не отричамъ, че меда при подобни случаи на заболяване прѣнася на организма извѣстни важни заслуги.

Въ медицинската наука меда е единно отличено топическо сръдство и се прѣдписва при нуждата отъ добро хранение. Обикновенно меда въ медицината и ветеринарството има повече характеръ на подслаждающе сръдство. Впрочемъ, това още не значи, че медътъ не е лѣковитъ.

Въ народната медицина медътъ се ползва съ добро име и е единъ отъ най невиннитѣ лѣкове било при вътрѣшно или външно употребление. При възпалението на амигдалнитѣ жлези, при катаралната ангина, при възпаление на венцитѣ, язви въ слизестата ципа на устата, при млѣницата у дѣцата, при отокъ около ушитѣ меда въ народната медицина има поразителни успѣхи на лекуване. Още въ народната медицина медътъ се употребява противъ мазоли, брадавици, лишей, прахутъ или алопеция на космитѣ на главата и пр. Даже при лѣкуване дѣцата отъ глистѣ медътъ е необходимия съставенъ медикаментъ. И какво ще да се казва, но не може да се отрѣче лѣковитостъта на меда при нѣкой отъ такива случаи на заболяване. Разбира се, че това е лесно да се обясни като се знае неговия разнообразенъ химически съставъ, кждѣто мравчевата киселина е една отъ главнитѣ му съставни части. А пѣкъ на мравчевата киселина не може да и се отрѣче обеззаразителното и дѣйствие и приятното и съединение съ солната киселина на стомаха. Разбира се не говоря и за другитѣ му съставни части, които особено действатъ на организма за неговото укрѣпчаване.

Азъ имамъ дълбока вѣра въ лѣковитостъта на меда, а за да имамъ тая вѣра ето що ще кажа: прѣди три и половина години азъ заболѣхъ отъ хроническа кашлица, а както е извѣстно тая болѣсть не е особено за прапоржка, ако болѣститѣ заслужватъ да иматъ прѣпоржка. Лѣкувахъ се, разбира се при лѣкари, на които благодаря, макаръ и това да не му е тукъ мѣстото. Лѣкувахъ се нѣщо около 1½ година и то почти не прѣкъснато. Стомахътъ ми бѣше се обѣрналъ по право на отлична дрогерия, отколкото по стомахъ. Прѣминахъ всичкитѣ диетически митарства, които медицината налага въ по-

добний случай. И въпреки всичко това стомахът ми почва да се отказва да ме слуша, а това е един лош знак. Хранех се почти насила и никакви лечебни вещества не бяха въ положение да ми помогнат. Съ една реч състоянието ми никак не бѣ розово. Колкото и да исках да употребявамъ прѣдписанитѣ ми лѣкове обаче, стомахът ми не ги приемаше. По съвѣтитѣ на лѣкаритѣ азъ трѣбваше само за нѣколко дена да остава лѣковетѣ, за да ми прѣмине това нервно раздражение, както тѣ наричаха тогавашното ми общо състояние. Една вѣчеръ ме налѣгна една въ виша степенъ отвратителна кашлица (кашлицата си я имахъ постоянно нѣ по милаимъ, гдѣто се казва), която ме дразнеше до полуда. Употребявахъ какво не, ала не ме остави и между многото лѣкове, които взимахъ, за задушване на кашлицата, попадна и рамоченъ медъ. Баба ми, богъ да я прости, неможеше да ни се е ползвала съ добра акушерска и лѣкарска репутация, че сладкиѣ работи били досущъ противни на кашлицата и медътъ, като сладко — по аналогия — и той билъ врѣденъ и още повече на мойта кашлица. Нѣ въ момента да намѣра какво годѣ спокойствие азъ хапнахъ цѣло парче медъ и нѣщо слѣдъ 15 минути кашлицата по-отслабна, а до 1 часъ азъ бѣхъ се прѣдалъ въ обятията на морфея. Послѣ тая памятна вечеръ азъ почнахъ да употребявамъ медъ по 3 — 4 пжти на день и благодарение на него стомахът ми доби прѣдшната си нормалност и рѣдко се срѣщаше нощъ, която да не е изпозва съня съ най-приятно настроение и почвахъ вече да стѣпямъ въ пжтя на оздравянето. Освѣнъ дѣто употребявахъ въ чистъ видъ меда, нѣ го прѣмѣсвахъ и въ лѣковетѣ си. И така навикнахъ на него, че по късно станахъ единъ отъ порядочнитѣ консоматори на медъ,

безъ да почувствамъ какво-годѣ растройство. Най-добритѣ лѣковъ, които употребявахъ вече за хроническата кашлица бѣха: пакъ медъ, медъ съ амониумъ сулфоихтиоликъ (1 кг. медъ 10 грама *Amonium suifo Ichtolicum* — 3 на день по супена ложница), послѣ ядене чаша прѣвряло медено вино и медъ съ рибено маслѣ. Послѣдното лѣкарство лѣтно врѣме спирамъ и щомъ настѣпяхъ зимни дни отново го започвамъ. Разбира се, че освѣнъ това и добро хранение съ млѣко и всичко друго, а и спалня съ отворени прозорци сега мога да кажа, че се радвамъ на едно, сравнително, отлично здраве. Не щѣ и съмнение, че хроническата кашлица се е оставила нѣкакви патологически спомени въ бѣлодробнитѣ лабиринти.

Медътъ даванъ въ малки количества на дѣцата, слѣдъ което дозата да се увеличава, имъ придава особена енергия, веселост и спокоенъ сънъ. Недѣгавитѣ и нервни дѣца се освежаватъ и наикватъ. Опити направени надъ мое дѣте, което имаше всички признаци на единъ нервозенъ субектъ слѣдъ като почна да яде повече медъ, захвана да прѣминава въ лоното на равнодушието и спокойствието. Въ продължение на цѣла година дѣцата ми употребиха медъ и въпреки това, че имаше въ голѣми размѣри Грипозна епидемия ни едно отъ тѣхъ не заболѣ.

Единъ мой добъръ другаръ, който страдале отъ туберкулоза на бѣлитѣ дробове констатирана съ микроскопъ, ми казва, че меда му е прѣнесълъ голѣми заслуги при лѣкуването си и споредъ неговото мнѣние меда трѣбва да съставлява единъ доста важенъ лѣкъ при лѣкуването на туберкулозата. Нѣкои привърженици на лѣчебността на меда съвѣтватъ при еризипелисъ (червенъ вѣтъръ) да се маже поразеното мѣсто съ медъ и ахтиолъ (*Natrum sulfo ikh iolicum*, една частъ ихтиолъ и три —

медъ). Същеврѣменно и вътрѣшно да взема чистъ медъ.

Азъ съвѣтвамъ читателитѣ на „Домашство“ да не забравятъ въ врѣме на луването на епидемия било тя тифъ, брѣница, лошо гърло или скърлатина да употребяватъ дѣцата имъ повечето ме Пѣкъ инакъ, вмѣсто да се дава на дѣцата сладкиши и захаръ, които често принасятъ врѣда, нека имъ се дава медъ, който много по полезенъ. Медътъ е едно добро прѣдохранително срдѣство при епидемиятъ, понеже той е една особена храна, която бързо се поглъща отъ нашитѣ клетки и произвежда енергия на бѣлитѣ клетки, които, както е извѣстно, вардачитѣ на организма.

Меда има свойството да прѣдрасполага нервитѣ, ободрява духа, дава спокойствие и вѣселостъ. И справедливо може да се каже, че този който употребява медъ е здравъ, не наклоненъ къмъ заболяване и не може да бѣде криминаленъ субектъ.

Употребявайте чистия медъ, той е чистъ и безъ врѣденъ; той е най-добрата храна за слабитѣ.

Нѣ кой медъ да се употребява? Този, който идущия пѣтъ ще видимъ.

ДНЕВНИ

Свикване на Събранието

Въ миналия брой на вѣстника си, хронокираме, че XIII-то обик. събр. събрание ще бѣде свикано за 2 Ноември г. За тая цѣль е издаденъ и надлежнѣ княжески указъ подъ № 16, публикуванъ въ Държав. Вѣстникъ.

Лични

Съгражданинътъ ни, г-нъ Хр. Гешевъ

ПОДЛИСТНИКЪ

отъ А. Бусенаръ
прѣвъ П. П.

Китаиско-Японската война

Продължение съ брой 37.

VI.

Въ огношенията на хората къмъ корейчето се виждаше нѣщо повече отъ почетъ, то бѣше благоговение — поклонение.

Мжжетѣ и женитѣ колѣничиха, цалуваха рѣцѣтѣ и краката му и всѣкакъ се стараяха да искажатъ своята почетъ.

Ли бѣше съвършено хладнокрѣвенъ къмъ всичко това, като че ли той живѣяше да изпълнява ролята на идолъ. Съ своя трѣперливъ гласецъ, той даваше заповѣди, които на часа се изпълняха. Неговитѣ заповѣди се отнасяха до другарката му, която не бѣ забравилъ. Отвѣжда въ лодката до младата мома виждаше да се носятъ различни ястия, съ които можаше да се прѣхранятъ 20 души цѣла недѣля.

И „Пе Фрикета, като изпадаше отъ едно очудване въ друго на прави честь на това роскошно пиришество, приготвено за младото корейче.

— Мосю Ли — обърна се тя къмъ корейчето, вий трѣбва да сте единъ отъ владѣтелитѣ на тази мѣстностъ? Много ми е приятно.

VII.

На пжтъ — На Ли отдаватъ божественни почести — Двѣ корейски племена — Жителитѣ — Впечатлѣния — Болярина съ синитѣ — Тѣлки — Въ селото — Най-удобно отъ всичкитѣ екипажи — Пжтувание въ сандѣкъ — Въ Сеулъ — Двореца — Царския синъ.

Щастливитѣ народи нѣматъ тѣрии.

М-Пе Фрикета се оприличилъ каръ за кжсо врѣме, на щастливъ народъ, въ тази смисълъ че съ нея повече не се случила никаква история.

Отъ този часъ, откогато попадна въ корейската гимназия, заживѣ спокойния животъ на корѣжнитѣ рибари, твърдо вѣрующа въ тихото течение на реката.

Но каква обемиста душевна храна ѣ прѣдставляваха нейни наблюдения надъ живота на тѣ прости хорица, които я приобщаха съ смѣшния ѣ другаръ Ли.

Този „сампанъ“ прѣдставяше цѣль вълшебенъ миръ, гатъ съ мѣстни бои и най-интересни странности.

Хората, животнитѣ, обичайната храна, — нищо не приличаше на това, което Фрикета бѣше видѣло до сега; и всѣко нѣщо ѣ възбуждало любопитство.

Тя постоянно разглѣждаше

ивши началникът отделение при м-вото на
тр. Работи, който приживява въ столи-
ата, прѣзъ тая седмица посѣти града ни
замина обратно.

Генденциозно.

Органа на либералтѣ около в.
Нар. Права» като съобщава за случката
Тетевенския Окол. Началникът въ Тур-
си Изворѣ, относително изчезването му
изборнитѣ книжа отъ секцията на тур.
Изворѣ, казва: «Нѣкои прѣдполагатъ, че
кол. началникът е убитъ, а други, — че
кѣтъ като е получилъ приличното въз-
награждение отъ Гешевъ, е избѣгалъ задъ
граница». Тия прѣдполагания сигуръ ще
жиз разжтени въ мозаки на редакто-
нитѣ около «Народни Права», но не мо-
тъ да бждатъ предположения на здра-
омислящи хора, тъй като г. Ив. Ев. Ге-
шевъ, както и г. Д. М. Яблански се по-
ватъ съ грамодното болшинство на Те-
венската избирателна околия, слѣдовател-
о, нѣма защо да даватъ възнаграждение
а окол. началници да ги избиратъ.

Събрание

Днесъ слѣдъ църков. отпустъ ще стане
събрание въ салона на Градската градина
поканена отъ мѣстното настоятелство на
македоно — одринското дружество за да да-
прѣдсѣдателтъ м. г. Никола Славковъ
четъ за дѣятелността по събиране по-
иетности за пострадали македонци бежанци,
тъ 18 Май т. г. до есга.

Въ сжщото събрание благовѣщия свѣ-
енникъ Тома Николовъ изъ гр. Битоля —
македония, ще обясни днешното положе-
е въ Македония и Одринско и нуждата
къ оргнаизиране братска помощъ.

Центрофугиранъ медъ.

Приятно ни е да константираме, че отъ
ешкото врѣме въ нашенско е почнато въ

ичко съ своя проникателенъ погледъ;
бждъ това растворяше записната си книж-
и забѣлѣзваше въ нѣя нѣколко кратки
лѣжки, съ които обикновенно, точно и
гѣло описваше добититѣ си свѣдения.

Тѣзи всестранни забѣлѣжки, винаги за-
сани на мѣстото, даваха на Фрикета
зможностъ да съставлява остроумни и
живѣни журнални статии, които имаха
къва голѣмъ успѣхъ.

Ето нѣколко отъ тѣхъ, които се отна-
ха до «сампана».

«... Ли, единственото облѣкло на кого-
бѣше собствената му кожа и едно пар-
отъ книжна материя, получи цѣль като
бхи, състоящи се отъ дългъ платненъ
латъ, много простъ, но чистъ. Този ха-
тъ не го правяше хубавъ, но му прѣ-
ваше по порядѣченъ изгледъ.

«Всичкитѣ му се покланятъ, а това ме
ого интересува и много ми се иска да
амъ какъвъ трѣбва да е Ли.

Населението на «сампана» се състои
въ четирма мжжа, четире жени и петна-
сетъ или двадесетъ дѣца... право не
знамъ колко сж.

«Отъ най напрѣдъ мене ме учудиха
необикновеннитѣ и крайно разнообраз-
типове на мжжетѣ. На двамата лица
грозни, споредъ мене, отъ монголско
еме: чипъ носъ, сплѣсканъ въ корена
ръ, широкъ при ноздритѣ, кжсо расположе-
е на очитѣ, испъкнали ябълки (на стра-
а кокала), голѣми уста, лебели, като
фетѣ устни; жълта кожа и бѣла стър-
ца, като четка брада,

«Съ една дума цѣли китайци.

«Другитѣ по чертитѣ на лицето си и
шѣта на кожата иматъ изгледъ на ев-
пейци. Тѣ носятъ дълги бради, а това

голѣмъ размѣръ употреблението на нова-
та система кошерища за пчели, тъй на-
речени «Даданъ блатъ», резултатътъ отъ
които е билъ твърдѣ удовлетворителенъ.
Нѣкои даже сж образували пчеларници, съ
тоя родъ кошерища, отъ които сж доби-
ли твърдѣ доброкачественъ медъ.

Ний имаме случая да видимъ и вку-
симъ отъ медътъ изъ пчеларницата на г.
Илия П. Лазаровъ отъ с. Павелъ, наша а
околия, който по своятъ вкусъ добръ пре-
чистеностъ, заслужава най голѣма похвала.

Въ научния отдѣлъ на настоящия сиброй
ний помѣстваме една статия изъ сп. До-
макинство за значението на медътъ и не-
говото влияние отъ употреблението му, въ
лечебно отношение, както и за употреби-
лението му отъ дѣцата, особено въ нас-
тоящия зименъ сезонъ.

Заминаване на народнитѣ прѣдставители.

Избранитѣ отъ околията ни народни
прѣдставители, г. г. Т. А. Божиновъ и П.
Дяковъ, прѣзъ тая недѣля ще заминатъ за
София, за да се намѣрятъ тамъ при откри-
вание на I-ва редовна сесия отъ XIII обик-
новенно народно събрание.

Самообесенъ

Вчера по 12 часа е билъ намѣринъ въ
гробницата на источната частъ на града
самообѣсенъ 27—28 годишенъ человекъ.
Спорѣдъ казането на нѣкой проживующи
тукъ ерменци, самообѣсения билъ ерме-
нецъ, който съ оня деншня парахоцъ
пристигналъ отъ горѣ, прѣдполага се отъ
г. Никополъ.

Споредъ направеното разслѣдване се
разбрало, че самообесения вчера въ 11 ча-
са се е хранилъ въ една кръчма край
градътъ, отъ гдѣто слѣдъ като си запла-
тилъ, на трѣгване казалъ: «сбогомъ, мо-
же да не се видимъ вече». Отъ тамъ оти-
шълъ въ дюкяна на Прикопи Атанасовъ,

обстоятелството заедно съ бѣлотата на ко-
жата, правилния носъ, и правилно распо-
ложенитѣ, като у насъ, очи, ме заставля-
ва да мисля, че тукашнитѣ жители сж отъ
двѣ различни плѣмена.

Споредъ мене, това е твърдѣ възможно
но азъ прѣдавамъ факта, като проста наб-
людателка.

«Колкото се отнася до тукашнитѣ «да-
ми» тѣхъ не трѣбва да ги считаме за ху-
бави. Видътъ имъ изглѣжда боязливъ и
съсипанъ отъ извънредна ранна работа.
Всичкитѣ сж чисто китайски типъ и въ
тѣхъ нѣма никакво различие, което иматъ
мжжетѣ и което не малко ме очуди, но
което трѣбва да съществува.

«Слѣдъ всичкитѣ ни постигнати трѣвоги
и неспокойствия, тоза пжтувание по рѣка-
та ме въсхищаваше. Едничкото зло бѣше
само това, че на «сампана» този корейски
Ноевъ ковчегъ, бѣше много тѣсно и жи-
вотнитѣ бѣха много наржки

«Съ мене се отнасяха съ най голѣмо
почитание и всичкитѣ непрѣстанно се
стараяха да ми угодятъ. И можете ли да
повѣрвате? — Това внимание се правяше
на мене не като на жена, а като на ученъ
човекъ — писателъ. Щомъ ме видѣха, че
започнахъ да работа: да пиша; тѣзи бла-
ги души, започнаха да глѣдатъ на мене,
като сжщество принадлежащо на висшия
миръ.

«Тука всичкитѣ знаятъ да четатъ и да
пишатъ и въ сампана има книги, които се
прилистватъ и разглѣждатъ съ много го-
лѣмъ интересъ. Затова и на хора, пишу-
щи, прилични на мене, които зематъ у-
частие въ литературата, тукашнитѣ глѣ-
датъ много добръ и имъ отдаватъ доста
голѣми почести.

купилъ си едно въже и слѣдъ единъ часъ,
около 12 часа, се е самообесилъ на едно
орѣхово дърво въ гробищата.

Въ дрѣхитѣ му се намерили 91 ст. $\frac{1}{2}$
пакетъ тютюнъ, двѣ малки кърпи, една об-
вита повора и една книга съ два надписа
по ерменски.

Слѣпки и експлоатация за нашитѣ ра- ботници въ Зимничъ — Ромжния.

Вънъ отъ всичкитѣ стѣснителни законо-
положения, тѣжкитѣ данѣци и пр. създа-
дени само за да се ограничава числото
на работницитѣ които посѣтватъ Ромж-
ния, но на границата се извършватъ про-
изволно и други прѣпятствия и експлоа-
иации.

Въ Зимничъ, прѣсенъ фактъ е, прѣди
нѣколко дни пашапортний чиновникътъ е
задържалъ нарочно пашапортитѣ на на-
шитѣ работници, които се връщали, за
да ги принуди да се качатъ на варки и
да прѣминатъ съ тѣхъ Дунава за Свищовъ,
като платятъ двойно повече отъ колкото
на парахода който тогазъ се намиралъ
тамъ. Работата, види се, ще да се е раз-
брала отъ агенството на парахода и трѣб-
ва да е имало намѣсване, та сж успѣли
половината отъ тия пжтници да се качатъ
на парахода, а другата половина остана-
ла да прѣмине съ варки.

Изонзи день на 13 или 14 того Влаш-
китѣ чиновници заставили сврѣхъ всичко
друго, пжтницитѣ да имъ сѣкжтъ и дърва
за горѣние!!....

Така не се постъпва даже съ пленници,
а нашитѣ мили сжсѣди твърдѣ много се
забравиха и пристѣпно се възгордѣха!!...

прииждане на водата.

Отъ нѣколко дена се забѣлѣзва прии-
ждане на водата по Дунава, обаче, вслѣд-
ствие честитѣ магли които се спускатъ по
Дунава, параходитѣ пакъ правятъ закѣс-
нения.

«Мисляха ме, че азъ трѣбва да съмъ
въ отечеството си «свѣтникъ» или по пра-
во «свѣтница».

«Ний се хранихъ много хубаво. Оризъ
и риба поднасяха всѣкой день. Ориза,
сваренъ на пара е прѣвѣсходенъ, а риба-
та е много вкусна.

«Стопанина на «сампана» го казваха
Тценгъ — име прилично на звука на ки-
хането. Той имаше два сака, съ които ло-
вяха риба.

«Дѣнѣ ний тихичко си плувахме по рѣ-
ката; а ноцѣ, «сампана» приврѣзваха за
брѣгътъ и ний си спѣхъме, като всѣки
блажени хора.

«Тука не достига шума на войната и
навсѣкждѣ владѣеше пълна тишина.

Дълго ли ще се продължи се така?

«Мене ме учатъ да говоря корейски, но
по всѣка вѣроятностъ произношението ми
трѣбва да е много лошо, защото всичкитѣ
се смѣятъ съ сълзи, когато произнасямъ
най употребителнитѣ думи.

«Но азъ имъ плащахъ съ тѣхнитѣ пари
и лѣгахъ отъ смѣхъ, когато жителитѣ на
сампана ме викаха по китайки: Фаликета.

«Мимоходомъ ще забѣлѣжа още едно:
мжжетѣ не носятъ, като китайцитѣ спле-
тени, като гайтанъ, дълги коси. Тѣ поди-
гатъ коситѣ си нагорѣ и ги свързватъ на
възелъ, който се крѣпи съ мрѣжа отъ
тънки бамбукови жици, прилични на кон-
ски струни. Това е просто безобразно.

«Дѣцата носятъ дълги коси и много се
гордѣятъ съ тѣхъ. Много смѣшно! Шап-
китѣ имъ отъ неимовѣрна голѣмина, прѣд-
ставляваха цѣли памѣтници. Тѣхъ ги пра-
вятъ отъ бамбукови жици (конци), оплете-
ни като мрѣжа, но тъй лошо, щото не
могатъ запази главитѣ имъ нито отъ джж-

К Н И Ж Н И Н А

Получиха се въ редакцията ни: «ИСКРА» мѣсечно списание за наука, книжовностъ и обществени знания, за м. Октомврий, книжка IV, съ слѣдующето съдържание:

I. Музиката на новия вѣкъ отъ Андерсенъ; прѣвелъ Пл. Веновъ; II. Легенда. прѣвела М. Смилова; III. Ще бжде, да! (стихотворение отъ Т. Ц. Трифоновъ; IV. Изъ историята на старата ни книжнина, отъ М. Московъ; V. Стрували да се женимъ рано? прѣвелъ Ст. Н. Коледаровъ; VI Комартъ и блатнага трѣска, съобщава Д-ръ М. Атевъ; VII Книжнина; VIII. Обявление на корицитѣ.

БЪЛГАРСКИ ЛОВЕЦЪ илюстрирано списание за ловъ, орнитология, стрѣлба, риболовство и стопанство на лова.

Отъ Свищ. Град. Общ. Управление
Заповѣдь № 124

Задължаватъ се Г. г. Гражданинѣ да прѣчистятъ собитѣ, коминитѣ и пр. прѣди да се почне палението имъ, като се прѣдупрѣждаватъ, че въ случай на пожаръ, слѣдъ констатиране причинитѣ, ще се постѣпва съ несъобразящитѣ ся, съгласно законѣтъ.

За прѣчистване на собитѣ и пр. коминочистачѣтъ Маринъ Марковъ, отъ гр. Свищовъ, който ще се намира всѣкога при пожарната команда, ще взема такса на една двойна соба 60 ст. на обикновенна соба 40 ст. на желѣзна соба печка и куминъ по 30 ст.

Настоящата заповѣдь влиза въ сила отъ денѣтъ на обявяването ѝ гр. Свищовъ 15 Октомврий 1903 г.
Кметъ: В. И. Вожиновъ

да, нито отъ слънцето. Тѣхъ ги налагатъ или по право, нахлупчатъ на възела на косата, а лентата подъ брадата имъ, ги задържа да стоятъ на главитѣ имъ.

Вчера бѣше празникъ. Всичкитѣ се облѣкоха въ празнични дрѣхи. Мжжетѣ облѣкоха дълги бѣли платнени халати и плитки иминии съ закривенина горѣ носове, съ кичени гъонове. Това доста чисто, распуснато облѣкло, мисля, че го носи само простолюдieto и то мжжетѣ и момчетата. Най красивата и най скъпата форма на женитѣ и на момичетата се състои отъ рокля и ккса салтамарница съ ржкави, направени отъ ясенъ платъ.

Ли, както се види, принадлежашъ къмъ по високата класа, получи пълненъ, много раскошенъ, вълненъ костюмъ. Само той отъ всичкитѣ бѣше тъй облѣченъ а това потвърждаваше моето прѣдположение за произхождението му.

»Прическата на нашитѣ «дамы» е много оригинална и грациозна.»

Плаванието отъ което толкова много се въсхищаваше м-ше Фрикета, се продължи повече отъ двѣ недѣли. «Сампана» се движеше доста полека даже по полека отколкото трансатлантическия параходъ, сжщо манда - поща . . , но самата тази бавност бѣше прѣлестна за младата мома, която всѣка минута се радваше, че е напуснала спокойния граждански животъ и е тръгнала да търси приключения на хиляди хиляди километри далечина.

Най послѣ, една прѣкрасна сутрина, «сампана» се запрѣ прѣдъ едно доста голѣмо село, което Тценгъ нарече Фа-Чжу. Това бѣше послѣдното ни спиране.

Щомъ се запрѣ гимията, стопанина

СТЪНЕНЪ ЦВѢТЕНЪ

КАЛЕНДАРЪ

за високосната 1904 година

съ най красиво и отлично
изработено клише на

ЦАРЯ ОСВОБОДИТЕЛЯ

излезе отъ печатъ, и се намира
за проданъ въ книжарницата на
А. Н. Данковъ—Свищовъ

Цѣна: единъ—30 ст. отъ 10—
25 екземпляра 30% отстъпка; По
вѣче отъ 25 екзем. 50%.

Поржкитѣ и испращанието
става само въ брой или съ наложенъ
платежъ.

1—10

СТЪНЕНЪ ЦВѢТЕНЪ

КАЛЕНДАРЪ

за високосната 1904 година

съ изящно изработено клише
на покойния:

† Д-ръ К. Стоиловъ

излѣзе отъ печатъ и се намира
за проданъ въ книжарницата
на А. Н. Данковъ—Свищовъ

Цѣна: единъ екземпл. 30 ст.
Повѣче отъ 25 « 50% стет.

Поржкитѣ и испращанието
става само въ брой, или наложенъ
платежъ.

1—10

ДЖЕВНО

КАЛЕНДАРЧЕ

за високосната 1904 година
съ съновиче, трепетниче и
ново прѣдсказване за бждан
то излѣзе отъ печатъ и се на
ра за проданъ въ книжарница
на А. Н. Данковъ въ гр. С
щовъ.

Цѣна: едно календарче 20
отъ 1—25 календарчета 30% от
25 нагорѣ отстъпка 50%.

Поржкитѣ и испращанието
става само въ брой или съ н
ложенъ платежъ.

1—10

СТЪНЕНЪ ЦВѢТЕНЪ

КАЛЕНДАРЪ

за високосната 1904 година

съ ликовете на Ив. Ев. Геше
шефъ на народната партия, Т.
доровъ, подпрѣдседателъ на Ц
тралний Клубъ на Народната
ртия, излѣзе отъ печатъ и се
мира за проданъ въ книжар
цата на А. Н. Данковъ—Свищ

Цѣна единъ екземпляръ 30
повѣче отъ 25 екзем. 50% отъ

Поржки и испращанието
ва само въ брой или съ налож
платежъ.

1—10

Тценгъ излѣзе и отиде въ кжщата на
главния чиновникъ, който замѣстятъ уп
равителя.

До като се водѣха прѣговоритѣ, Фри
кета излезе на сушата и съ любопитство
разглеждаше струпанитѣ по брѣга на рѣ
ката кжци. Тукъ тя се разочорова: отда
лечъ тѣзи кжци съ сламенни покриви и
маха живописенъ видъ, но отъ близо из
глѣждаха на отвратителни коптори, въ ко
ито европейцитѣ не биха помѣстили и до
битъка си да живѣе. Грубо издѣланитѣ, за
бити въ земята греди или по право кол
ове, съставляваха основата и скелета, гра
павитѣ стѣни, измазани съ прѣстъ и нарѣ
зана слама, бѣха се напускали и зинали
откъдѣто вѣтъра, дъжда и слънцето сво
бодно си циркулираха.

Вътрѣ царуваше отблъскваща неприят
ностъ, — вслѣдствие мръсотията, за която
е трудно да си състави човѣкъ понятие,
а тъй сжщо и -- тази голѣма тѣснотия,
гдѣто бѣха натрупани и хора и животни,
на едно мѣсто.

Младото момиче, забѣлѣза, че най ло
шитѣ подкожни болѣсти, като напр. крас
та и пр. пр. се намираха тука въ изо
билие.

Тя се готвѣше да продължи своитѣ
наблюдения, но на лова и побърка единъ
доста неочакванъ епизодъ.

Чудна процесия излѣзе изъ улицата и
съ тържественна бавностъ се опжти къмъ
»сампана». Заинтересованата до крайностъ
любопитна Фрикета се върна на гимията
и чакаше.

На чело на процесията вървѣше Тценгъ
стопанина на гимията, който ммъ служе
ше за водачъ; слѣдъ него дванадесетъ
войника съ стоманени шлемове, накичени

съ сини пера, въоръжени съ дълги
и съ грамадни кремъклии пушки.

Солдатитѣ вървѣха прѣдъ 3 носил
всѣка отъ които се носяше отъ по дес
человѣка.

Най послѣ — офицеринъ прип
съ двѣ саби, носящъ сгнѣтъ чадъръ да
рела), което показваше присжствието
висшъ чиновникъ.

Процесията се запрѣ и изъ първата
силка излѣзе старецъ съ доста почт
лице, съ дълга бѣла брада съ черт
европейски типъ, тъй ясни отличаш
всрѣдъ монголското население.

Щомъ видѣ Ли, влѣзлия на 3
мандаринъ¹⁾ облѣченъ въ дрѣхи отъ
та вълнена материя съ шапка на
украшена съ голѣма синя Чуговица²⁾
лѣни на едното си колѣно и почт
целуна ржката на малкия идолъ.

»Какво очакватъ тѣзи поклони, с
ито обсипватъ Ли? — мислѣше Фри
— Какъвъ е той — идолъ? .. Ц
синъ? .. Приключението става се по
и повече сериозно.»

Стареца, стоящъ на колѣне, произ
кратка рѣчь. която Ли, важно-важно
слуша; слѣдъ това повика съ кимвание
тата носачи, които оставиха носилката
земята.

¹⁾ Тѣзи носилки сж като малки голибки отъ дъска
лични на сандѣжъ. На прѣдната и задната имъ ча
турга по единъ здравъ, прѣтъ, които прѣти хващатъ
чатъ в ги носятъ.

²⁾ Китайски терминъ означающъ почетно име на
никъ отъ дворянска фамилия.

³⁾ По правия и смисълъ солдатеко конче.

(Слѣдъ)